

Bemærkninger til forslaget

I de seneste måneder har vi oplevet en uhyggelig udvikling med et stort antal skudepisoder på åben gade med dræbte og tilskadekomne. Bag konflikten ligger en kamp mellem kriminelle, en kamp, der i høj grad drejer sig om fordelingen af fortjenesten fra organiseret kriminalitet: handel med hash og narko, prostitution, menneskehandel, våben, smugleri, spil etc.

Det er dybt bekymrende og ikke noget, vi bare skal vænne os til. Mange bekymrede borgere er virkelig utrygge og føler sig afmægtige. Og det er nedbrydende for samfundet.

Hvis vi ikke tager problemerne meget alvorligt og sætter ind imod dem, risikerer vi en udvikling, hvor de ressourcestærke forskanser sig med flere og flere alarmer og sikkerhedsvagter, hvor grupper og områder i samfundet bliver opgivet og betegnet som farlige steder at komme, hvor en del af vore børn og unge kommer ud i alvorlig kriminalitet, og hvor en række ordentlige virksomheder går nedenunder og hjem, fordi de ikke kan klare sig i konkurrencen med det kriminelle miljø.

Problemerne er så alvorlige, at vi ikke kan nøjes med bare at råbe på hårdere straffe eller flere socialpædagoger. Der skal en bred vifte af tiltag til, og det er nødvendigt at inddrage både professionelle og civilsamfundet.

Vi skal melde klart ud, at vi ikke vil acceptere, at de kriminelle sætter dagsordenen. Det er den første og afgørende beslutning. Den næste afgørende beslutning er, at vi kun kan løse problemerne i fællesskab. Og alle må hjælpe til. Dernæst skal vi se på, hvordan vi kan løse problemerne, både hvert enkelt og tilsammen.

Forslagsstillerne vil derfor foreslå, at der bliver lavet en national handlingsplan, og at der med planen følger de nødvendige investeringer. Som et led i planen bør der afholdes møder i de kommuner og lokalsamfund, som er berørt af problemerne, hvor beboere og myndigheder og organisationer sammen drøfter, hvad der kan gøres, og på baggrund af drøftelserne udarbejder lokale tryghedsplaner og især gør noget for, at planerne så også bliver til virkelighed, og at de kø-

rer over en længere årrække og ikke bare som korte projekter i et år eller to.

Den nationale og de lokale tryghedsplaner bør indeholde en række elementer, som f.eks. kan være nogle af de følgende:

- *Styrket social forebyggelse*: Grundlæggende social forebyggelse, dvs. sundhedsplejersker, daginstitutioner, skoler, fritidstilbud og uddannelser med tilstrækkelige ressourcer. Det betyder også flere ressourcer til opsøgende og forebyggende socialt arbejde, hvor udsatte familier får hjælp til at håndtere problemerne. Både private og offentlige arbejdsgivere har en vigtig rolle med at sikre arbejdspladser, ikke mindst til unge, der har fået en plet på straffeattesten.
- *Styrket politiindsats*: Politiets indsats på området skal styrkes vedvarende og ikke kun for den periode, hvor skyderierne er værst. Beredskabet skal være tilstrækkelig højt til, at politiet også kan rykke ud om aftenen og om natten. Politiet bør have mobilhomes som i Stockholm, så politiet kan være til stede torsdag, fredag og lørdag aften på de steder, hvor problemerne opstår.
- *Tryghed i det offentlige rum*: Det offentlige rum skal indrettes således, at det bliver så trygt og sikkert som muligt. Det betyder f.eks. sikring af gadebelysning, cafeer, aftenåbne biblioteker m.m. og andet, som tiltrækker mennesker til steder, hvor der i dag kun er overvågningskameraer, og en øjeblikkelig udbedring af skader efter hærværk.
- *Konsekvens med virkning*: Børn og unge, der for første gang begår kriminalitet, skal mærke en konsekvens allerede inden for en uge. F.eks. skal de rydde op efter det hærværk, de har begået. Og de skal møde de mennesker, som deres kriminalitet er gået ud over. Konsekvensen skal omhandle en lang række tiltag. Fængsel skal forbeholdes grov kriminalitet som drab og voldtægt, da fængsel ofte fastholder unge i kriminalitet og derfor skal være sidste udvej.
- *Beskyttelse af civilsamfundet*: Det er rigtig svært for naboer at tage kampen op med kriminaliteten i de-